

ὄντος ἤστ' ἔχειν. ὁμοίως ἔδωκε μάστιγος
 νὰ κρητῶμεν ὡσαύτῃ καὶ τὴν νύκτα καὶ τὰς δὲ
 ἀφροδίτας εὐορτῶσ. καὶ ἄς αὐτὰς πασασταὶ
 ἑορτῶσ νὰ μὴν κερμενωμεν δουλῶσαν, μήτε ἡμέρας.
 μήτε τινας ἄλλους. λέγω μήτε σὺ. μήτε ὁ υἱός σου.
 μήτε ἡ θυγάτηρ σου. μήτε ὁ δούλος σου. μήτε ἡ δού
 σα σου. μήτε ὁ οἰκογενής σου. μήτε τὸ κλέδι σου. μήτε
 τὸ κτήνος σου. μήτε ἄλλο τίς ἀπὸ τοῦ οἴκου σου
 κερμενῶσ εἰς ταύτας ταῖς ἡμέρας. ἀλλὰ
 μόνον νὰ υπαχθῆς ἄς τὰς ἐκκλησίαις, νὰ ὑμνήσῃς.
 νὰ δοξάζῃς, νὰ προσκυνῆς, καὶ νὰ ἀγαπᾷς τὸν
 πατέρα σου ὁ θεὸς. καὶ ἄς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ σου, νὰ
 σέκεσθαι ἄς εὐδοξῶσ. ἄς εὐχαριστήσῃς. εἰς
 δοξολογίαν. καὶ νὰ εὐδοκῶσ ἡντὸν θεὸν σου. καὶ
 εἰς ταύτας ταῖς ἡμέρας νὰ διδάσκῃς τὰ παιδι
 ἄς, νὰ γίνοντο ἐκκλησίαι. διδάξέ τοις τὸν θεόν. τὴν
 πίστιν. τὸ μυστήριον. τὴν προσευχὴν τὴν ἡμετέραν,
 καὶ τὴν ἐλεημοσύνην. τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν ἐξομολογίαν.